

okraju Sv. Lenart v Slov. gor. Skupaj se bo izdraljalo za 374.517 km banovinskih in okrajnih cest 19.565 m² gramoza v skupnem znesku Din 1.946.090.—. Dobava mora biti izvršena najkasneje do dne 30. 9. 1931, delne količine pa že tudi prej. Pogoje in pojasnila za licitacijo dobe interesenti pri pristojnih občinskih uradih in med uradnimi urami pr Okrajnem cestnem odboru Marbor.

Deske, štuke, šafeline, late, lepe krajnike in vinogradno kolje prodaja Gnilšek, Marbor, Razlagova ulica 25.

*

Vprašanja in odgovori.

P. Fr. v L.

Ali mora vsak panj biti druge barve, da jih čebele razločujejo?

Odgovor:

Stare čebele le redkokedaj zgrešijo svoj panj, tembolj je pa potreben kak znak na panju mladim čebelam. Sprednje končnice panjev moramo pobarvati radi kozerviranja lesa, ker so izpostavljene raznim vremenskim neprilikam. Tako z istimi stroški lahko konzerviramo les in olajšamo orientacijo čebelam, aka rabimo razne barve.

Po ugotovitvi nekaterih raziskovalcev čebel najlažje ločijo modro, belo in rumeno barvo, drugi pa priporočajo tudi še zeleno in svetlorjavo. Te razne barve razvrstimo tako, da je vsak sosedni panj druge barve. Ako postopamo na ta način, dosežemo, da so sprednje končnice konzervirane, čebelam olajšamo orientacijo in obenem smo lepšali čebelnjak.

Pri izberi barv in barvanju pa moramo biti zelo previdni. Barvati moramo z oljnatinimi barvami, ki smo jih kupili pri zanesljivi firmi. Posebno pa moramo paziti, da rabimo le samo prvorosten firniž. Od barv zahtevamo, da na soncu ne obledi, niso lepiljive in se ne luščijo, zato barvajmo v tankih plasteh po dvakrat in trikrat. Seveda mora biti prejšnje barvanje popolnoma suho in šele potem lahko znova barvamo.

Priporočamo Vam, da si nabavite barve potom blagovnega oddelka Čebelarskega društva za Slovenijo v Ljubljani, Vošnjakova ulica 4. Ako ste član gori omenjenega društva, Vam bodo gotovo šli na roko in Vam preskrbijo zanesljive, trajne in prvorstne barve. Dobre barve so precej drage, a če se oziramo na njih trpežnost, še vedno cenejše, kakor pa manj vredne navadne barve.

L. P. v Š.

Nek mrčes mi uničuje koruzne seme. Kako ga očuvam?

Odgovor:

Na Vaše vprašanje bi mogli ločnejše odgovoriti, ako bi vedeli, kake vrste mrčes Vam uničuje koruzne setve. Tudi zdravnik ne more zdraviti bolezni, če je ne pozna. Če Vam bo spomladis mrčes zopet uničeval koruzzo, posljeti v zemljišču škodljivca in ga nam pošljite. Morda so to strune (ličinke poljske pokalice), ali pa Vam morda pobirajo koruzzo z njive le vrane. Namocite seme v raztopini antiavitina, ki ga dobite pri Kmetijski družbi, ali pa v miniju, ki se dobi v vsaki trgovini z železom. Ni pa tudi izključeno, da Vam seme ne uničuje »mrčes«, ampak da poginja v mrzli in mokri zemlji, ker pravite, da imate ilovico. Glinasto zemljo je treba osušiti, pravilno obdelovati in apniti. Na ta način napravimo vlažno, mrzlo in težko zemljo rahlo in primerno suho. O tem vsled pomanjkanja prostora tukaj ne moremo obširno razpravljati.

H. D. v B.

Cesta, po kateri vozim že nad 30 let, ni zapisana. Pri razdelitvi gmajne je pripadla sosedu. Ali nam sedaj lahko prepove vožnjo?

Odgovor:

Po vseh cestah in travnikih, kjer ste Vi z Vašimi posestnimi predniki brez vprašanja vozili več nego 30 let, vozite naprej, če Vi ali Vaši posestni predniki pri razdelitvi gmajne niso soglašali s prepovedjo. Cesta se zarišejo v mape samo na prošnjo prizadetih strank in je eno in isto, ali je zarisana ali ne. — Če je mostiček potreben in imate Vi pravico odvoza in dovoza, ga sosed ne sme odstraniti, razen če bi imel skozi to škodo.

H. D. v B.

Ali sime sosed, ki si nisva dobra, prepovedati spustiti bika na mojo kravo?

Odgovor:

Če je bik licenciran, ga mora vsak lastnik spuščati na vsako živinče, ki je dovolj staro, močno, zdravo in snažno. Če pa ni licenciran, ga pa sploh ne sme spuščati. Da pa se ognete takim čudnim prepirom, idite z Vašo kravo drugam, saj hikov ne manjka.

K. M. v St.

Kako se znebim trnja kopinje na gmajni?

Odgovor:

Domnevamo, da je trnje, ki ga Vi imenujete »kopinje« — robida. To trnje zatrete, ako mu julija ali avgusta nizko pri tleh odsekate stehla. To je treba napraviti julija ali avgusta, ne preje in ne pozneje. Ruvanje in izkopavanje korenin nič ne pomaga, ker iz vsakega koreninskega ostanka poženejo nova stehla. Tudi če odsekamo stehla nizko pri tleh, takoj prvo leto se ne izgine trnje, pač pa ga je vedno manj, ako nekaj let ponavljamo to delo v navedenem času, ter nazadnje popolnoma opeša in premine.

F. K. v Č.

Svoj čas pod avstrijsko vlado je dobil oni, ki si je preuredil stanovanjsko ali gospodarsko poslopje, državno podporo. Ali je sedaj v Jugoslaviji tudi to za dobiti?

Odgovor:

Pod avstrijsko vlado je samo tisti, ki je svojo hišo ali gospodarsko poslopje vzorno preuredil, dobil nagrado, ali pa je igrala politika vlogo. V Jugoslaviji se do sedaj nimačo fonda za to. Obrnite se na bansko upravo dravske banovine v Ljubljani, kmetijski oddelek, mogoče Vam iz enega ali drugega fonda kaj nakažejo. Pišite pa kratko in jedrnato.

*

NEKAJ O KOKOŠKAH.

(Konec.)

Kokljka s piščeti je bila v primernotoplem prostoru in le ob solnčnih dnevih proti poldne je smela z družinico na prosto. Pred vsem so se piščeta varovala pred vetrom, mrzom in mokrototo, katera silno kvarno vpliva na rast in zdravje.

Do petega meseca so spali pipki v ločenem prostoru na ravnih nastlanih tleh in šele potem so smeli spati na drogih pri odrasli kuretni.

Izmed teh zgodnjih piščančkov je odbrala soseda Barbka živahnega, krep-

ko razvitega petelinčka kot bodočega gospodarja kurje družine. Stari petelin, ki je doslužil, je bil obsojen za podnož in je dal za žegnanje ob Jernejem še dovolj dobro pečenko. Bratci novega gospodarja so pa opitani šli na trg in prinesli prvi dobiček gnezda.

Tako nekam okrog Vseh Svetih so jarčke znesle prve jajčke in nesle so pridno celo zimo s prav kratkimi odmorji tja do misanja v avgustu. Ena jarčka pa ni nesla do predposta. Obsojena je bila za v lonec, ker bi ne povrnila z jajčki več izdatkov za krmljenje.

Vse triletnje in starejše kure je Barbka odstranila.

Nekam o pustu je soseda Barbka zopet kupila jajca za valjenje. To pot pa ojunačena po uspehu prvega leta kar za dva gnezda. Imela bi sicer že jajce domačih čistokrvnih štajerskih putk, ali čula je takrat pri predavanju, da so jajca dvoletnih kokoši priporočljivejša za valjenje kakor one enoletnih. In prav je storila. Iz teh dveh gnezd so so razvile še lepše in krepkejše živali. Odbrala je zopet mladega krepkega birata, ostale petelinčke je pustila kopuniti ter jih prodala o Božiču lepo rejenje in težke po 4 kg in čez.

Tretje leto je imela soseda že domača za valjenje in tako si je polagoma brez večjih stroškov priredila lepo in zdravo kurjo družino, nad katero ni ma samo veselje ob pogledu nanjo, temveč, kar je glavno, lep hasek.

O pravilnem krmljenju in drugem pa prihodnjic.

Gnjat, pečena v krušnem testu.

Prekajena gnjat, najboljša je takša, ki ima še špeh s kožo vred, ali drug kos prekajene svinjine, operi in splakni v mlačni vodi, nato pa osuši s čisto platneno krpo. Meso zavij v vsaj tri prste debelo kipnjeno krušno testo ter speci prav počasi v vroči peči.

Pečenka iz prekajene svinjetine.

Napol prekajeno svinjetino ali klobase operi in splakni ter speči v peči kakor pečenko. Najboljši kos za to je riba ali šinek, ker ni preveč pust. Pod pečenko prilij prav malo vode, klobasam pa nič.

Taka pečenka je prav izvrstna jed, seveda če ni meso pusto.

Namrznen krompir

ima sladek okus. Izgubi ga, če krompir pred kuhanjem pustiš vsaj eno uro v mrzli vodi.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariiborski trg. Na mariiborski trg v soboto dne 28. februarja so pripeljali špeharji na 92 vozech 316 komadov zaklanih svinj, 5 krompirja, 10 sena, 3 otave in 3 slame. Svinjsko meso je bilo po 10 do 22 Din, špeh 12 do 17 Din, krompir 0.75 do 1.50, seno 75 do 85, otava 85 do 90, slama 55 do 65. Pšenica 2, Ječmen 1.50, oves 1.25 do 1.50, koruza 1.25 do 1.50, ajda 1 do 1.25, ajdovo pšeno 4.50 do 5, proso 1.75 do 2, fižol 1.50 do 2. Kokoš 30 do 45, piščanci 35 do 75, gos 50 do 120, puran 50 do 120. Jabolka 4.50 do 10, suhe slive 10 do 12. Mleko 2 do 3, smetana 12 do 14, surovo maslo 32 do 36, med 12 do 20.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 27. svinjskega 1931. Na svinjski sejm je bilo pripeljanih 150 svinj. Cene so bile sledeče: Mladi prasiči 7–9 tednov stari komad 195 do 200 Din, 3–4 mesece stari 250 do 350 Din, 5–7 mesecev stari 300 do 500 Din, 8–10 mesecev stari 550 do 600 Din, 1 leto stari 750 do 900 Din, 1 kg žive teže 8 do 9 Din, 1 kg mrtve teže 10 do 12 Din. Prodanih je bilo 79 svinj.

Mariborsko sejmsko poročilo z dne 24. svinjskega 1931. Prignanih je bilo 13 konj, 13 bikov, 200 volov, 284 krov in 8 telet, skupaj 518 komadov. Povprečne cene so bile sledeče: debeli voli 1 kg žive teže od 7 do 8.50 Din, pol-debeli voli od 6 do 6.75 Din, plemenski voli od 5.25 do 6.50 Din, biki za klanje od 6.75 do 7.50 Din, klavne krave debele od 5 do 6.25 Din, plemenske krave od 4.50 do 4.75 Din, krave za klobasarje od 2.50 do 3.25 Din, molzne krave od 4.50 do 5.50 Din, breje krave od 4.50 do 5.50 Din, mlada živina od 6.25 do 8 Din. Prodanih je bilo 224 komadov, od teh za izvoz v Avstrijo 11 komadov, v Italijo nič.

Mesne cene v Mariboru. Volovsko meso 1. vrste 1 kg 18 do 20 Din, volovsko meso 2. vrste 14 do 16 Din, meso od bikov, krav, telec 8 do 12 Din, teleće meso 1. vrste 22 do 30 Din, teleće meso 2. vrste 12 do 20 Din, svinjsko meso sveža 10 do 22 Din.

*

Od lahkomiselnega revecja do plemenitega bogataša.

Pred kratkem je umrl v Londonu lord Langford, ki je zapustil svoj naslov in premoženje nečaku C. W. Rowleyju, ki je nastopal v avstralskem mestu Melbourne kot pevec.

Novopečeni angleški lord (bogataš) se je vedno rad kazal v ulogah pevca. Tekom 20 let je izvrševal danes srečni Rowley bogznačaj koliko poklicev. Bil je natakarski prodajalec oranž in nočni čuvaj pri banki v avstralskem glavnem mestu Sydney.

Rowley je zapustil Angleško v starosti 22 let in se je podal v Avstralijo, da bi se posvetil tamkaj živinoreji. Ob

Našim naročnikom!

Naše upravnštvo je z delom skoraj gotovo. Naslovi bodo prihodnji teden vsi novi. Prosimo naročnike prav lepo in resno, da nam natanko pišejo, če bi pri njihovem listu ne bilo kaj prav. Pišejo naj: 1. Če so list plačali, pa ga ne dobijo, kdaj so plačali in koliko? 2. Če je na naslovu kakša pomota, naj nam takoj pišejo, da jo popravimo, ker sama od sebe se nobena pomota ne bodo odpravila. 3. Ako kdo dobri po pomoti dva izvoda, naj nam takoj vrne nepravi izvod in nanj napiše: Dobivam dva. Kdor ne bo upošteval teh naših prošenj, bo sam kriv, ako ne bodo dobival našega lista v redu.

Upravnštvo »Slov. Gospodarja«.

vec si je zlomil nogo in si je moral izbrati drug poklic. V mestu Winnipeg je nastopal kot pevec. Na parniku je zabaval kot natakarski najbolj izbrane goste s prepevanjem umetnih pesmi in skladb.

Iz Amerike je romal zopet v Avstralijo, kjer je bil rudar, potepuh in nočni čuvaj. Lepega dne se je seznanil z guvernerjem Avstralije, Tom. Bridges, ki je bil prijatelj njegovega strica, lorda Langforda. Pod njegovim uplivom se je posvetil petju, dokler ga ni napravila dedčina umrlega strica za — plemenitega angleškega milijonarja.

*

KNJIŽNIČARSKI TEČAJ.

Prosvečna zveza v Mariboru priredi v torek, 10. marca, knjižničarski tečaj v Mariboru. Tečaj se vrši v dvorani Zadružne gospodarske banke. Začenja se ob 10. uri predpoldne ter traja do 5. ure popoldne. Predavalci bodo samo preizkušeni prosvečni delavci, predavanja ne bodo suhoperarno naučna, mar več praktično poučna. Pridite, knjižničarji in knjižničarke, odnosno takšni, ki se hočete izvezbiti za to velevažno službo v naših prosvečnih organizacijah! Nobenemu ne bo žal, ki se bo tečaja udeležil.

Sv. Jurij v Slov. gor. Oder je oživel in pesem se je zbudila. Saj je še zdrava mladost pri nas. Krokovske »Tri sestre« so igrali dne 15. februarja, pa dobro igrali. A tudi gledat so prišli, pa še veliko jih je prišlo. To je veselje; za društveno blagajno najprej, a meni je še drugo po glavi slo: naše ljudstvo ima smisel za prosvečto, za veselje duha in krepost srca. Samo se je že priborilo svobodno in veselo v svojem prosvečnem društvu visoko do omike in še zna pot naprej, prav nič ne potrebuje česa drugega, tujega in vsljene.

Januš Golec:

Guzaj.

Vse je imelo uprt pogled na razburljivi prizor na hribu, že se je zadrl iz polnega obupanega grla sejmar na sredini sejmskega dirindaja, da mu je izmaknil lopov denar, ko ga je našteval na roko za vole prodajalcu. Hrvatski prekupci, židje in Nemci so zagnali pri krčmarskih barakah jerihonski krik, da so obdani od vseh strani od najbolj drznih uzmovičev, ki so par že okradli s spremnim preparanejim žepa na telovniku in z izmknjenjem listnice, drugim so kar očito iztrgali denar iz rok, ko so pokali z njim pri likofu iz roke v roko po stari barantarski navadi. Vpitje prav na vrhu sejmišča, srditi dirindaj na sredini, obup pri barakah in kateri žandar, četudi so bili kar trije navzoči, bi naj pogodil v babilonski zmedri pravega uzmoviča ter roparja. Splošna ne-

zaupnost ter preplašenost sta prevzeli tako sejmarje, da so se začeli poštenjaki ter znanci med seboj otipavati s palicami in si predbacivati tativino. In ravno v tem splošnem kričanju, porivanju, zmerjanju, preklinjanju, ruvanju ter tepežju je bilo resničnim tolovajem malenkost, da so jo potegnili skoro neopaženo navzdol proti Št. Petru in Bizejskem ter raznesli kot prvi po dolini, kaj strašnega se je zgodilo danes proti poldne na doglej poštenem svetogorskem sejmišču.

Ljudje na Sv. gorah, ki še niso bili prodali živine, so po teh obupnih prizorih bežali s prigonom navzdol vsak na svoj dom. Okradeni in oropani so robantili naprej in zahtevali izsleditev krvcev od žandarjev, ki so obljudili vse, a so bili prave ničle v primeri z Guzajevo organizacijo. Tako klaverno še menda ni bil zaključen nobeden svetogorski sejem, kakor po prvem in zadnjem obisku guzajcev 7. septembra.

Guzaj in nekaj njegovih tovarišev so bili pri polni mizi vsi ogorčeni nad čisto novimi tolovajskim pojavom na Gori, so pili ter plačali in se

Vsak mesec

Din 13-

bo plačal vsak kdor hoče
brati zanimive spise

KARL MAYA

ki bodo za jesen in zimo izhajali vsak mesec
en velezanimiv zvezek

po Din 13-

Naročajte

v Tiskarni sv. Cirila,
Maribor, Koroška 5